

22.1.2010

СЪОБЩЕНИЕ ЗА ЧЛЕНОВЕТЕ НА ЕП

Относно: Петиция 0999/2009, внесена от Sieglinde Müller, с германско гражданство, относно отказа на банки да приемат плащания в брой от лица, които не са техни клиенти

1. Резюме на петицията

На основание на регламента на ЕС за борба с изпирането на пари, който касае суми над 10 000 евро, германските финансови институции на практика не позволяват на лица, които не са техни клиенти, да внасят малки суми в брой в клиентски сметки. Хора със скромни средства често нямат банкови сметки. Това ново правило означава, че те ще срещат проблеми при плащане на наем, сметки за електричество, детски издръжки и т. н. Вносителят пита а) дали средният гражданин със стандартни платежни задължения подлежи на законодателството на ЕС относно изпирането на пари и б) коя част от законодателството легитимира подобно поведение на банките.

2. Допустимост

Обявена за допустима на 3 ноември 2009 г. Комисията е приканена да предостави сведения (член 202, параграф 6 от Правилника).

3. Отговор от Комисията, получен на 22 януари 2010 г.

Петицията

Вносителят се оплаква, че германските финансови институции на практика не позволяват на лица, които не са техни клиенти и които изобщо нямат банкова сметка, да внасят малки суми в брой в клиентски сметки. Според вносителя налагането на ограничения от страна на банките се основава на регламента на ЕС за борба с

изпирането на пари.

Коментари на Комисията относно петицията

По принцип не е незаконно финансовите институции да проверяват самоличността на лице, което желае да прибегне до техните финансови услуги. Всъщност, Директивата срещу изпирането на пари¹ изисква от финансовите институции и по-специално от банките да извършват комплексна проверка на клиентите, когато дадено лице желае да започне делови отношения с дадена банка, т. е. да си открие банкова сметка.

Така, както е обяснено от вносителя на петицията, положението е малко по-различно, тъй като се отнася за случаи, когато лица, които нямат банкова сметка, желаят да извършат определена случайна финансова сделка като плащане на сметки в брой по банков път. Изглежда, че в някои държави-членки е възможно плащането в брой на сметки за електричество на гише в банка, която кредитира сметката на въпросното енергийно дружество. В това отношение е възможно да има договорни процедури, определени между банката и титуляра на банковата сметка, които трябва да бъдат спазени, т. е. в този случай енергийното дружество, което би искало да знае кой от клиентите му коя фактура е платил. Възможно е при подобни процедури да е необходимо банката да установи самоличността на въпросното лице, за да може енергийното дружество да го проследи в случай на свръх- или недостатъчно плащане.

Подобно изискване обаче не произтича от европейското законодателство срещу изпирането на пари. Всъщност, тези конкретни видове сделки могат да се считат за „случайни сделки“ съгласно член 7, буква б) от Директивата срещу изпирането на пари. Това означава, че в степен, в която тези сделки не надвишават 15 000 евро и не представляват риск от изпиране на пари или финансиране на тероризъм, директивата не налага на банките задължение за извършване на комплексна проверка на клиентите.

Заклучение

Тъй като описаните сделки могат да се считат за „случайни сделки“, не е налице конкретно задължение на финансовите институции да отказват подобни сделки въз основа на изисквания, произтичащи от задълженията съгласно Директивата срещу изпирането на пари. Комисията би оспорила твърдението, изразено от вносителя на петицията.

¹ Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 година за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризъм.